

Missziós tábor Imrehegyen

„Imrehegyen a táborban, ahonnan a szomorúság távol van...” - hangzik a kezdő strófa annak a versnek, melyet a 2013. augusztus 7-11-ig megrendezett táborban értak a lelkes résztvevők.

Ezen a nyáron a Hetednapos Adventista Egyház Kiskőrösi Gyülekezete úgy döntött, hogy egy felejthetetlen tábor szervez Imrehegyen. A cél sikerült, valóban fantasztikusan jó volt, nyilatkozta az összes táborlakó.

A hétvége folyamán negyven-hatvan fő érkezett az Imrehegy mellett elhelyezkedő öletház komplexumhoz, ami a szőlők között egy erdős szigeten található. A korosztályt tekintve a legapróbbtól a nyugdíjasokig mindenki megtalálta a maga társaságát.

A szervezők a legnagyobb hangsúlyt a képzésségtárgy-társasra és a lelki feltöltésre helyezték. A meghívott előadó, Sebastian Matula, Svédországból érkezett, jelenleg teológiát tanul Angliában. Folyékonysan beszélt szék magyar nyelvünket, hiszen magyar szülők gyermeke. Minden reggel és este prédikált Isten Igéjéből, komoly és felemelő tanulságokat vont le a Bibliából.

Reggelente az igazán fitteket már fél órával a torna után. A képzés utáni egésszégt 10-perc, valamint a prédikáció képzéssel, sok-sok önelé és s-életben. Ezután korosztályok szerint változott a program: az egészen kicsik és a kisiskolások kézműves foglalkozáson vettek részt, az ifjak képzéle jétköket játszottak, pingpongoztak, másztak (egy olyan csapatjáték, ami nagyon hasonlít a baseballhoz), a felnőttek pedig beszélgettek és főttek a sok finom bográcstól ;)).

Ebéd után a tábor minden egyes lakóját izgalmas játékok várták, ahol egyes korosztályok csapatok játszottak activity-t, vagy képzéle elrejtett ötelzők mentén felfedező ötra indultak. Széndarabok előadásával is mosolyt csaltunk egymás arcjára.

A vacsora és az esti prédikáció után képzéden mindenki nyugovóra tételt. Am egyik ójjel a bitor jelentkezők eltérztak a nem is olyan kézzeli Imre-hegyre, a társégt legmagasabb pontjára. Akik elmentánk, olyan ölményekkel gazdagodtunk, melyekből a savanyóbb napokon is erőt tudunk majd meréteni. Az a derélt öjszaka, sok csillaghullással és öneléssel, mindannyiunk számára felejthetetlen marad.

Utolsó Ájjel a tőbortűz kőrlő gyűltánk össze
mindannyian, ahol egytőtesen megőrtünk kőrt verset is a mőgőttánk illő csodő
napok emlőkre. Mi, fiatalok reggelig megnyőjtottuk a jőkedvet ős a hangos
nevetőst, ős hőla a megőrtő felnőtteknek, ős a tőbor csalődias szellemőnek, nem
őrtő sző a hőz elejő.

A bőcső napjőn rendeztőnk mőg egy utolsó mőta
meccset, majd elfogyasztottuk a sajőit magunk kősző-tette ropogős ős
őnycsiklandoző kőrtőskalőcsokat.

Akinek megjőtt mindehhez a kedve, vőrjuk sok
szeretettel jővőre a hegyre!

Å

M. B.